Якщо влупить дика спека – доведеться обмежувати світло: Інтерв'ю з Володимиром Кудрицьким

14:44 21.05.2026 Чт

25 хв

ДМИТРО ОЛІЙНИК

Володимир Кудрицький (фото: РБК-Україна)

Не витрачай час на шум! Читай тільки суть з **РБК-Україна у Google**

Після найважчої зими та масштабних руйнувань в енергосистемі, Україна готується до спекотного літа. Експерти вже попереджають про можливий дефіцит генерації, а реалізація проєкту "гігават президента" гальмує через низку труднощів.

Про реальний стан атомних блоків, кулуарні ігри регулятора, готовність до літа, корупційні справи і те, чому Орбан не зможе одним рубильником вимкнути Україні світло – в ексклюзивному інтерв'ю для РБК-Україна розповів екс-очільник "Укренерго" Володимир Кудрицький.

Читайте також: Заброньовані підприємства генерують 60% податків: інтерв’ю з Олексієм Соболевим

> **Головне:**
>
> - **Залежність від погоди:** Через зруйновану генерацію тривала спека понад +35°C гарантовано призведе до обмежень споживання – самого лише імпорту не вистачить.
> - **Технічна стеля імпорту:** Україна фізично може завезти з Європи трохи більше ніж 2 ГВт, що не покриває дефіциту. Будівництво нових ліній затягнеться на роки через бюрократію ЄС.
> - **"Президентський гігават":** Офіційні звіти про шалений розвиток розподіленої генерації є прикладом великої брехні. Програму виконано заледве на 15% через штучні перепони, корупцію та тиск силовиків на тендерах.
> - **Косметичний ремонт системи:** Антикорупційні кадрові чистки виявилися фікцією. На ключових посадах залишилися ті ж самі учасники старих схем.
> - **Бетонний захист та готовність до зими:** Єдиним реальним позитивом є масове зведення капітальних бетонних накриттів над трансформаторами, які здатні витримувати десятки ударів "Шахедів". Але зима буде важкою через критичну нестачу модульних котелень у великих містах.
> - **"Авансові" справи силовиків:** Міжнародні інвестиції тривають лише тому, що закордонні партнери не сприймають порожні підозри українських правоохоронців, які силовики "шиють" проти менеджерів.

Це скорочена версія інтерв'ю. Повну версію дивіться на нашому YouTube-каналі.

Реклама

НОВИНИ

Палата представників США визначила дату фінального голосування за санкції проти РФ

Реклама

ВІДКЛЮЧЕННЯ СВІТЛА ВЛІТКУ: До чого готувати
РБК-Україна
РБК
УКРАЇНА
ІНТЕРВ'Ю
КРАЇНА У ВІДКЛЮЧЕННЯХ
ЧЕРЕЗ ЦЕ!
Watch on YouTube

– Синоптики кажуть, що літо 2026 буде спекотним – на пару градусів теплішим за норму. Українці точно ввімкнуть кондиціонери. Нам готуватися до жорстких графіків відключень?

– Чесно кажучи, спека для нас зараз – так собі новина. Наша енергосистема тепер дуже залежить від погоди, бо робочих електростанцій залишилося критично мало. Тож щойно повзе вгору температура, росте й споживання, а це одразу створює проблеми.

Як це буває, ми вже бачили в липні 2024 року. Тоді через затяжну спеку світло вимикали серйозно. І це при тому, що теплові та гідроелектростанції вже були побиті російськими обстрілами.

Цього року ситуація теж непроста. Багато ТЕС зруйновано, вони можуть видати хіба що третину від того, що мали б, якби були цілими. З гідроенергетикою теж біда: води в річках мало, паводок слабкий, та ще й самі ГЕС сильно постраждали від ракетних ударів. Коротше, ні ТЕС, ні ГЕС вище голови не стрибнуть. Атомка, як завжди влітку, наполовину піде на ремонти та перезавантаження палива.

Тому залишається сподіватися, що споживання не підскочить занадто сильно. Якщо влупить дика спека і всі ввімкнуть кондиціонери, одного лише імпорту світла з-за кордону може не вистачити. Тоді доведеться обмежувати споживання.

Я не кажу, що це 100% станеться, чи що нас точно чекають 16 годин без світла. Все може пройти відносно м'яко – наприклад, по дві години на добу в якісь окремі дні. Такий собі "лайт-варіант". Але гарантувати, що відключень взагалі не буде, сьогодні ніхто не може.

– Тобто все впирається в те, що ми споживаємо більше, ніж виробляємо. А можна конкретніше: чого чекати, якщо нових обстрілів не буде?

– Без обстрілів усе вирішуватиме погода. Якщо знатимемо точний прогноз, скажу точніше. Наприклад, якщо влупить +35°C і триматиметься тижні три, то система в якийсь момент просто не стягне і світло почнуть обмежувати.

Якщо ж такої тривалої спеки не буде, а росіяни чомусь перестануть нас атакувати (хоча в це слабко віриться, згадайте хоча б нещодавній важкий удар по Києву), тоді є шанс пройти літо взагалі без відключень.

– До речі, про обстріли. 13-14 травня була велика дводенна атака. Відомо, які наслідки вона мала для енергетики?

– Саме для енергосистеми якихось катастрофічних наслідків не було. На жаль, постраждали цивільні об'єкти, була жахлива трагедія із загиблими у Києві та інших містах. Також прилетіло по кількох підприємствах оборонки. Але світло через це не лягло.

Проте розслаблятися не варто. Якщо росіяни побачать "вигідну" для них погоду, вони вдарять знову. Згадайте: взимку вони завжди вибирають дні, коли найхолодніше, щоб завдати максимальної шкоди. Влітку так само — чекають на пікову спеку.

Володимир Кудрицький (фото: РБК-Україна)

– Офіційні цифри кажуть, що країні потрібно 18 гігават, а виробляємо ми лише 11. Ці дані ще актуальні?

– Ці цифри змінюються щодня і дуже залежать від сезону. Взимку, коли було -25°C, споживання дійсно могло сягати 18 гігават, а виробляли ми лише 11. Дефіцит був величезний, тому й сиділи без світла по 16-20 годин.

Влітку все інакше. Зараз пік споживання – ну, десь 11 гігават. Але й виробляємо ми менше, бо атомні блоки на ремонтах, а ТЕС і ГЕС побиті. До того ж, цифри скачуть навіть протягом доби. Оці 18 гігават, про які колись згадував президент – це вечірній максимум.

Вночі споживання може падати на 30, 40 чи навіть 50%. Система постійно балансує: споживання то росте, то падає, а генерація намагається за ним встигнути. І якщо дефіцит стає надто великим, імпорт нас уже не рятує.

– А чому імпорт не рятує? Держава ж купує багато електроенергії за кордоном, але перекрити все одно не виходить. Чому так?

– Тому що взимку нам у пік потрібно 18 гігават, а влітку у спеку – десь 13. А технічно завезти з Європи ми можемо трохи більше 2 гігават. Це наша фізична стеля. Тому сам по собі імпорт таку велику діру закрити не здатний.

– А є взагалі сенс розвивати ці мережі?

– Ну, якщо у нас є зайві 20 років і мільярди євро, то сенс, напевно, є. Ми ж говоримо про величезні міждержавні лінії електропередачі на сотні кілометрів. І будувати їх треба не тільки в Україні, а й у Європі. А там через дуже жорсткі правила – екологію, погодження з місцевими громадами тощо – прокласти велику потужну лінію майже неможливо. З Україною зокрема.

Простий приклад: якщо в Україні "Укренерго" могло побудувати магістральну лінію на 100 кілометрів за рік-два, то в Польщі це може затягнутися на 10 років, а в Німеччині – взагалі ніколи.

У німців уже десятиліттями проблема: індустріальний Південь потребує струму, а потужні вітрові станції стоять на Півночі. Зв'язки між ними слабкі, і вони нічого не можуть вдіяти з власною бюрократією, щоб об'єднати країну в єдину мережу.

Тому будувати нові лінії між Україною та Європою точно треба, це пріоритет. Але це важко, і м'яч тут не тільки на нашому боці. Хоча прогрес є: у 2023 році ми запустили лінію на Польщу "Хмельницька АЕС – Жешув". Вона стояла покинутою ще з 1993 року. Це дало нам додатково майже 1000 мегават потужності.

Зараз "Укренерго" разом зі словаками активно розширює лінію "Мукачево – Вельке Капушани". Тобто робота йде, але треба тверезо розуміти: це проєкти на роки, швидко пропускну здатність кордону не збільшити.

> **Читайте також:** Україна та Угорщина розпочали експертні консультації: яке питання хочуть вирішити першим

– А як на це впливає зміна влади в Угорщині? Новий уряд Петера Мадяра – це плюс для нас? Зможемо краще розвивати проєкти з угорцями?

– Насправді Орбан не сильно міг впливати на перетоки електрики між Угорщиною та Україною. Будь-яка країна, яка входить до європейської енергосистеми, в плані електрики вже не належить повністю сама собі.

Орбан не може просто прокинутися не з тієї ноги й наказати угорському оператору: "Ану вимкніть лінії з Україною!". Це неможливо.

Якщо вимкнути їх, постраждає не тільки Україна, а й Словаччина, Чехія, Польща, Румунія – попливе вся регіональна система. А це прямо заборонено правилами ENTSO-E (європейської енергомережі), куди ми вступили у 2022 році.

Тому ні Орбан, ні той же Фіцо у Словаччині не можуть крутити рубильником як заманеться. У Європі політиків, які зазвичай мало тямлять в енергетиці, просто не підпускають до критичної інфраструктури. Це в Україні таке ще іноді трапляється, а там діє залізне правило: політики ухвалюють політичні рішення, а в техніку не лізуть, бо "не влізай – уб'є".

– Окрім самих дротів, є ще питання їх заповнення. Ви раніше критикували нашого регулятора (НКРЕКП) за те, що вони штучно тримають "прайс-кепи" (обмеження граничних цін).

Поясніть на пальцях, що це означає. Виходить, українські компанії просто не купують у Європі стільки світла, скільки могли б?

– Саме так. Поясню на дуже простому прикладі. Уявіть, що держава створила комісію, яка регулює ціни на заправках, і та заявила: "Бензин в Україні не може коштувати дорожче за 35 гривень за літр". І все. Що буде далі?

– А на ринку в Європі він по 100 гривень.

– Отож. Завезти його коштує дорожче, ніж 35 гривень. Результат – бензин на заправках просто зникає. Те саме сталося й з електрикою навесні, коли на вулиці було +15°C.

Буквально за три тижні до цього уряд пафосно звітував, як ми "незламно і потужно" будуємо нову генерацію і зробимо все, щоб люди були зі світлом. І тут держава ухвалює абсолютно ідіотське рішення.

– Може, під час такої важкої війни взагалі не варто регулювати ринок? Просто відпустити ціни. Ви, звісно, прихильник вільного ринку, але є ж підводні камені... Ціни могли б злетіти до небес, і купували б ту електрику «по 100 гривень», як той бензин.

– А ми регулюємо під час війни ціни на заправках?

– Ні.

– От бачите, війна страшна, а ціни на пальне не регулюємо. А на картоплю? У нас є якесь "Держкартоплерегулювання"?

– Ну, виходить, картопля та бензин людей не так сильно зачіпають, а от платіжка за світло – болюча тема. Тому Офіс президента на неї і зважає.

– Та як це бензин і їжа не зачіпають? Ми хіба не купуємо продукти, хліб чи пальне для авто? Це точно такі ж критичні витрати. Просто в бюджеті середньої української родини платіжка за світло займає всього відсотків 3-5.

Якщо ви споживаєте, скажімо, 100 кВт-год і частину вночі, то платите 300-400 гривень. Це явно не найбільша стаття витрат у місяць, м'яко кажучи.

– Після 1 травня?

– Ні, вона впала! У середньому відсотків на 30. Цей "проклятий ринок" не призвів до катастрофи. Просто стало більше сонця, споживання трохи впало, і ціна пішла вниз. Зате в ті години, коли ресурсу дійсно не вистачає, спокійно заходить імпорт із Європи та вмикаються газові станції. А середня ціна навіть менша.

Володимир Кудрицький (фото: РБК-Україна)

– А як ці прайс-кепи працюють у Європі? Там їх взагалі немає?

– Вони є, але технічно вони в десятки разів вищі за наші. Вони існують суто як запобіжник від дурня. Наприклад, якщо трейдер заснув за комп'ютером, натиснув носом на клавіатуру і виставив випадково ціну в мільярд доларів за кіловат. Оце єдина причина – застрахуватися від технічних збоїв, щоб хтось не надіслав зовсім дику заявку.

– Ви часто повторюєте, що в енергоринку є ще одна величезна біда – боржники. У чому там суть? Хтось у владі прикриває окремі сфери, наприклад, готелі чи якісь підприємства?

– Там дві сторони медалі: одна системна, а інша – дрібна корупційна. Велика системна проблема в тому, що в Україні є споживачі, які роками беруть електрику з мережі й взагалі за неї не платять. І найцікавіше, що це переважно державні та комунальні підприємства.

– Якщо повернутися до теми готовності до літа: є якісь речі, про які влада відверто заговорює зуби, коли звітує про "шалений

розвиток"? Про той самий "гігават Зеленського", наприклад...

– О, історія про те, скільки ми побудували так званої розподіленої генерації – це взагалі класичний приклад великої брехні. У 2024 році президент урочисто пообіцяв країні "президентський гігават" потужності.

Цей гігават на папері розрізали і доручили збудувати п'ятьом державним компаніям. На сьогодні ці компанії не те що не виконали план – там дай боже, щоб відсотків 15 було зроблено.

– А чому так?

– Причин багато, але головна – у державних компаній на спині, на шиї й на голові постійно висять ДБР, Генпрокуратура, СБУ та всі інші правоохоронці.

– Ну, хіба це погано? Це ж контроль, боротьба з корупцією, хіба ні?

– Ні, дивіться, як це працює в нашій реальності. Ви державна компанія, проводите офіційний тендер на купівлю газопоршневої станції. До вас приходять постачальники й кажуть: найнижча ринкова ціна – 600 тисяч євро за мегават. При цьому ви знаєте, що приватні компанії якось примудряються купувати таке саме обладнання по 400 тисяч.

Тендер відбувся, все чесно, але ціна – 600 тисяч. Що ви робитимете? У вас за плечима стоять абсолютно корумповані органи, які шукають не справедливість, а привід затиснути вас у куток, щоб потім вимагати гроші або завести справу.

Яке ваше рішення? Скасувати тендер і оголосити новий. Ви оголошуєте – і знову отримуєте ті самі 600 тисяч.

Потім ви збираєте виробників обладнання і питаєте напряму: "Чому така ціна для держави?" А вони відповідають: "Тому що щойно ми підписуємо контракт із держструктурою, до нас приходять оці ваші "контролери" в дорогих костюмах і з ролексами на руках. Кажуть, що вони з такого-то поважного департаменту, і заявляють: "У нас тут є деякі питання щодо вашої компанії.

Ви отак просто виграєте тендери? А з ким ви працюєте? Одному ж важко працювати". Ну, як у бандитських фільмах із 90-х.

Відповідно, підрядники заздалегідь закладають усі ці корупційні ризики та хабарі в ціну для держави. І ти крутиш ці тендери по колу, намагаючись вибити ціну в 400 тисяч, яку в державних умовах отримати просто нереально.

– Добре, ви прийшли з бізнесу і бачите це так. А в Офісі президента цього не розуміють?

– Ну чому ж, я і в державному секторі чимало попрацював. І я прекрасно пам'ятаю, як на тебе відкривають 50 кримінальних справ абсолютно ні за що. От як історія з тими захисними парканами навколо підстанцій, через які я отримав підозру – таких порожніх справ у нас було штук 50.

Навіть якщо ти розіб'єшся в коржик і захочеш щось швидко збудувати, ти зобов'язаний зібрати 100 підписів, пройти всі бюрократичні кола пекла, ти не маєш права скорочувати процедури. Це апріорі довше і менш ефективно, ніж коли робить приватник. Тому державний сектор не побудував майже нічого.

> **Читайте також:** В "Укренерго" викрили схему розкрадання майже пів мільярда гривень

А щодо приватного сектору – згадайте минулий рік. Був гучний конкурс Галущенка на будівництво розподіленої генерації. У квітні конкурс просто взяли і зупинили, бо комісія пішла "пити каву". І відновили його аж у грудні. Це був перший чудовий сигнал для приватних інвесторів.

А другий сигнал – це коли регулятор зрізав граничні ціни на ринку так, що вони стали нижчими за собівартість виробництва. Ну який притомний інвестор після цього масово піде в нашу енергетику?

– А як сам президент на це дивиться? Він же особисто обіцяв цей гігават на всю країну. Він не бачить реальної картини, чи йому просто приносять красиві звіти?

– Ну, його логіка, схоже, полягає в тому, що цей гігават має збудувати хто завгодно, але не приватні компанії.

– А які саме приватні компанії? Можете конкретизувати, це ДТЕК чи хтось інший?

– Насправді зараз про власну генерацію думають десятки компаній з абсолютно різних сфер. Це аграрії, айтішники, великі металурги – усі, у кого є хоч якісь вільні гроші. Починаючи від МХП і закінчувати "Київстаром". Ну і, звісно, великі інвестиційні компанії, як той же Dragon Capital, з якими ми співпрацюємо.

Усі вони готові давати гроші в енергетику, бо в системі величезний дефіцит, а отже – буде хороша ринкова ціна на світло, яка дозволить цим проєктам швидко окупитися.

Тобто сама економічна модель для будівництва станцій в Україні є, вона робоча. Нам не потрібні жодні державні субсидії, допомога чи пільги. Потрібно лише одне – щоб держава не заважала.

Але коли правила гри змінюються кожні два тижні, приватний інвестор просто губиться. Де гарантія, що завтра регулятор не прокинеться в поганому гуморі й не зменшить тариф адміністративно в п'ять разів? Як це прорахувати у фінансовій моделі? Як під такий ризик взяти кредит у банку? Від цього неможливо застрахуватися.

– Але приватний бізнес спроможний зрештою перекрити оцю обіцянку Зеленського про 1 гігават? Яка ситуація на сьогодні, скільки реально вже зроблено і скільки ще треба?

– За моїми оцінками, зараз по всій країні реально збудовано десь до 700 мегават (це 0,7 гігавата).

– Це стеля того, що можливо зробити?

– Та ні, це просто те, що встигли запустити на даний момент. А потреба у нас – на кілька гігават, тобто в рази більша. Причому лад в енергетиці настане тоді, коли кожен займатиметься своєю справою.

От ви можете мені пояснити, чому "Укрзалізниця" раптом має будувати газові електростанції? Яка причина? Чи чому Оперний театр має цим займатися? Ну що за абсурд?

Просто тому, що вони державні, і влада вважає: якщо структура державна, то там можна все проконтролювати або щось на цьому "прикурити". Іншого логічного пояснення, чому компанії, які займаються геть іншим бізнесом, мають розгортати якісь там "президентські гігавати", я не бачу.

І чому цей гігават взагалі має бути "президентським"? Це суто робота для приватного бізнесу.

Завдання держави - створити прозорі умови і просто відійти в бік, не заважати. А приватний сектор сам усе прийде і зробить. Але у нашої влади бачення радянське: держава мусить усе контролювати, збудувати сама, а потім розкласти отримане по потрібних кишенях чи сумках. Ось так воно у нас поки що й працює.

– А держава свідомо намагається перегнати приватний бізнес, чи це просто через некомпетентність і таких от регуляторів?

– І те, і інше разом.

Володимир Кудрицький (фото: РБК-Україна)

– Тобто прямо якась конкуренція йде? Зеленському взагалі не кажуть, що навколо є живий бізнес?

– Я не знаю, який там навколо нього бізнес. Як на мене, навколо нього бізнесу взагалі немає.

– Ну добре, от усі ті компанії, що ви перераховували: "Київстар", інші великі гравці...

– Ну, "Київстар" же не ходить до Зеленського на щоденні брифінги розповідати, як у них справи. У нас же як: створили купу різних рад для підтримки підприємців – штук 12 чи 15. Пам'ятаєте, то Єрмак їх збирав, то ще хтось. Але далі розмов і красивих гасел справа ні разу не пішла.

Підприємці приходять із конкретними болячками. Кажуть прямо: "Нас кошмарять силовики". Як кошмарять? Приходять і кажуть: "Занесіть 10 відсотків (чи скільки там), і ми вас не чіпатимемо". Ось така конкретна проблема.

Влада їм відповідає: "Ой-ой-ой, як недобре!", і все заглухає. Через пів року збираються знову – і крутять ті самі наративи, і отримують ті самі відповіді. Тому я думаю, що для верхівки це взагалі не пріоритет.

– Слухайте, але ж влада в енергетиці ніби трохи провела зачистку після всіх цих скандалів – "Міндічгейту", Галущенка, Єрмака... Багатьох наче відсторонили. Це не схоже на оздоровлення ситуації та рух до вільного ринку?

– Це схоже на те, що вони просто трохи відповзли назад і перегруповуються. Немає такого, що хтось прокинувся і подумав: "Ой, ми були неправі, красти погано, Міндіч і Галущенко – схематозники, давайте терміново все міняти". Такого й близько немає.

– А хіба у них залишилися реальні важелі впливу на систему?

– А куди вони, по-вашому, поділися?

– Ну, той же "Енергоатом"…

– А хто там зараз керує? Та сама людина, яка сиділа там і до "Міндічгейту". Керівника навіть не поворухнули. Або візьміть енергетичного регулятора. Його очільник – це колишній заступник Галущенка.

Ось нещодавно була новина, що НАБУ прийшло з обшуками до двох інших членів цієї комісії. Один із них, Ущаповський, свого часу очолив регулятор суто за протекцією Галущенка, був його радником. Іншого члена комісії, Пушкаря, туди привів Миронюк – його свого часу Галущенко намагався силою запхнути в керівництво "Укренерго".

Тобто дивіться: у вас у різних надважливих структурах сидять десятки, сотні корумпованих людей. Вони всі лишилися на своїх місцях. Їх ніхто не те що не посадив – їх навіть з роботи не вигнали! Вони спокійно працюють далі.

Ці люди явно брали участь у схемах, але їх не чіпають. Ну як до цього ставитися? Це звичайний косметичний ремонт, коли суть системи залишають абсолютно тією ж самою.

– Ну, ви якусь зовсім похмуру картину малюєте. А є хоч щось позитивне, наприклад, у підготовці до наступної зими? Щось таке, що робиться реально добре і зробить нас захищеними?

– Є, насправді є. Нарешті почали масово розгортати антидроновий захист. "Укренерго" почало будувати ці штуки на своїх підстанціях ще у 2023-2024 роках. І ось тільки до 2025-го до влади дійшло: "О, так це ж реально працює!".

І тепер цей захист нарешті роблять на атомних станціях, на ТЕС, на ГЕС, на київських та харківських ТЕЦ, і на менших підстанціях обленерго.

Мова йде про серйозні бетонні накриття над трансформаторами. Трансформатор – це, по суті, головна штука, яка дозволяє передавати струм по дротах. Ворогу навіть не обов'язково розносити ракетами величезний машинний зал станції.

Досить пустити 10 дронів і розгатити трансформатори, які стоять просто неба взагалі без захисту. І все: генератор цілий, турбіна ціла, але станція видає нуль, бо вона не може проштовхнути цей струм у мережу.

Тому ці блоки тепер ховають у бетон. Дронами пробити машинний зал нереально, а от розбити відкритий трансформатор – легко.

– А вони ракетами по цих трансформаторах не б'ють, тільки дронами?

– А навіщо витрачати ракету? У вас є "Шахед" за 50 тисяч доларів, яких росіяни штампують по 5-7 тисяч на місяць. А ракет вони роблять, ну, штук 200. Ракетами вони б'ють по більш пріоритетних цілях. А для дешевих і масових дронів оці трансформатори під відкритим небом – ідеальна мішень. Це ж очевидна логіка.

– Що ще, окрім цього бетонного захисту, можна занести в плюс?

– Думаю, що тепер набагато відповідальніше підійдуть до забезпечення генераторами критичних об'єктів – котелень, лікарень, каналізаційних станцій. Мова не про великі електростанції, а саме про дизель-генератори.

Щоб у разі прильоту чи відключення можна було одразу клацнути тумблером і тримати систему на плаву.

У минулих роках (у тому ж 2025-му) до цього поставилися дуже безвідповідально, купа регіонів взагалі не були готові до зими. Зараз є надія, що минула важка зима всіх нарешті струснула і змусила поворушитися.

Адже фізично цих генераторів в Україну навезли величезну кількість. Але величезна частина з них просто стоїть мертвим вантажем: не підключені, без мастила, незаправлені.

– А чому їх не підключають одразу, як тільки привезли?

– Тому що вся наша система державного управління тримається на красивих презентаціях. Головне – відзвітувати нагору, що "все зроблено і виконано", а реальну роботу на місцях ніхто не перевіряє.

Управлінська вертикаль у нас дуже слабка. Вона, з одного боку, спускає вниз абсолютно неадекватні завдання, а з іншого – не здатна приймати реальний зворотний зв'язок знизу. Точніше, система приймає тільки позитивні новини.

Якщо ти прийдеш і чесно скажеш: "У мене тут проблема, отаке не працює", тебе одразу таврують як неефективного менеджера.

"Справжній ефективний менеджер" у їхньому розумінні – це той, хто завжди приносить звіт про виконання плану на 103-104%, і у якого завжди все супер. Оця культура замилювання очей начальству нам страшенно шкодить у цивільному житті.

І те саме, на жаль, ми чуємо і про військову сферу – про управління Силами оборони. Від людей чекають тільки переможних реляцій. Інакше ти в цій системі просто не виживеш, тому всі наввипередки розказують, як усе чудово.

– Але ж росіяни теж не дурні, вони бачать, як ми змінюємося, і про цей бетонний захист їхня розвідка точно знає. Вони явно коригуватимуть тактику на наступну зиму.

Раніше вони виносили велику маневрову генерацію, а тепер, кажуть, під прицілом може опинитися щось менше – ті ж водоканали, про воду зараз часто згадують. Як ви бачите їхню майбутню тактику обстрілів?

– Ну дивіться: коли у них на мапі було всього 15 великих і легких цілей, вони били суто по них, бо вони були як на долоні. Тепер вони, звісно, змінюватимуть тактику. Але їм стане набагато важче.

Бо одна справа – поцілити у відкриті трансформатори на кількох великих станціях, і зовсім інша – намагатися вразити 700 дрібніших об'єктів по всій країні, які до того ж заховані в бетон. Навіть шахедами це зробити буде значно складніше.

А зараз от в Укренерго були такі трансформатори захищені оцими бетонними спорудами, в якій прилітало 30-40 шахедів і ці конструкції витримували.

спроможність до руйнування.

Це рівно те, що сталося, до речі, в 22-23-му році взимку, коли вони руйнували, руйнували, потім підвезли західну протиповітряну оборону. І в якийсь момент вони вистрілили більшість ракет.

На жаль, от того елементу, якого у нас не буде на наступну зиму, який насправді є критичним, це розосереджена генерація. І в тому числі теплові, ну, скажемо, котельні, модульні в таких містах, як Київ, їх недостатньо буде наступної зими ще. І це створить нам велику проблему. Ми наступну зиму, якщо вона буде холодною і буде з обстрілами, будемо переживати важко.

> **Читайте також:** Що буде з енергетикою після війни: глава Мінекономіки дав пояснення

– Ну, в Києві не було блекауту в такому розумінні науковому, блекауту, коли повністю все лягло, хоча росіяни постійно били по ТЕЦ-5, ТЕЦ-6.

– Ну, тому що Київ же не тільки від них живиться, Київ живиться від зовнішньої мережі. Але ж питання не в цьому. Навіть якщо не було блекауту. От, наприклад, ви живете в багатоповерховій в Дарницькому районі.

І у вас немає джерела тепла, тому що Дарницька ТЕЦ не працює. І у вас там немає світла 20 годин. Коли у вас в момент, коли у вас немає світла 20 годин з точки зору вас, як домогосподарства, вам все одно це блекаут національний чи київський? Чи це просто відключення таке довге, правда?

Відчувається болісно, бо у вас і так світла немає, і так от на мікрорівні великої різниці не відчувається. Тому те, що в Києві не було ну типу повного погашення міста – це добре.

Але ж є ми не можемо сказати, що в Києві не було проблем. Вони були жахливі, насправді. Тому тут критерієм є не те, що чи був блекаут, а критерієм є те, чи ми зробили все можливе для того, щоб наслідки ударів пом'якшити.

– А чим саме займається ваша приватна компанія?

– Якщо по-простому, то ми залучаємо гроші від міжнародних фінансових організацій (наприклад, у того ж ЄБРР) і будуємо на них розподілену генерацію в Україні.

– Чекайте, а як вам взагалі дають гроші? Ви ж, можливо, корумпований, під слідством перебуваєте…

– Ви знаєте, виявилося, що міжнародні фінансові структури серйозно сприймають далеко не кожну нашу підозру. По-перше, у нас солідні партнери – зокрема компанія Dragon Capital, яку європейські фінансисти чудово знають.

По-друге, коли ДБР вручило мені підозру і я вийшов із СІЗО, одне з перших моїх питань було: "А що там з нашим кредитом від ЄБРР?". І мені відповіли: "Уявляєш, вони нічого не зупинили". Ба більше, навіть додаткових перевірок не влаштовували. Одразу сказали: "Це така фігня, що ми на неї навіть реагувати не будемо".

Володимир Кудрицький (фото: РБК-Україна)

– І який статус у цієї "фігні" зараз?

– З мене зняли абсолютно всі обмеження: зняли електронний браслет, повернули паспорти, скасували заборону виїздити з Києва. І тепер правоохоронці, бідні, просто не знають, що робити далі.

Це була класична справа, яку я називаю "авансовою" – коли людині спочатку вручають підозру, а вже потім думають, чи знайдуться якісь докази.

Зазвичай, коли СБУ, ДБР чи Нацполіція за кимось ганяються, вони потім збирають бодай якісь зачіпки – менш переконливі, більш переконливі, але кажуть: "Ну ось, ми думали, що це доказ. Якщо суд вважає інакше – ну вибачте, ми пішли".

У моєму ж випадку ситуація для них куди гірша: вони взагалі не змогли знайти жодного доказу, що я бодай якось знайомий із Гринкевичем, з яким ми начебто "у змові" стягнули на користь "Укренерго" банківську гарантію.

– А імена в ініціаторів цієї історії є?

– За моєю інформацією, ініціаторів звуть Вова і Андрій. Хто ці люди – поняття не маю. Але кажуть, що саме вони могли давати вказівки силовикам.

– Один Андрій зараз якраз у СІЗО сидить, так?

– Ну, як то кажуть, карма.

– А та історія чим принципово відрізняється від вашої?

– Тим, що там є реальні записи й залізобетонні докази. Є докази того, як давалися вказівки – що будувати, де будувати і так далі. У моїй справі доказів, що я взагалі розмовляв із Гринкевичем чи якось впливав на тендер, немає в природі.

Є тільки голий факт: підписали контракт, підрядник його завалив, "Укренерго" стягнуло з нього гарантію і покарало за зрив. Все. А в тій справі, яку днями розглядав антикорупційний суд, є конкретні факти відмивання грошей, факти крадіжки цих коштів з "Енергоатома" та інших структур, і докази того, що на ці гроші профінансували принаймні 72% вартості будинків.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

РБК-Україна | Укренерго | Опалювальный сезон | Енергетики | Інтерв'ю

Реклама

Реклама

Ad

НОВИНИ
Новини України
Війна в Україні
Економіка
Світ
Надзвичайні події

ПОЛІТИКА

АНАЛІТИКА
Статті
Інтерв'ю
Точка зору

БІЗНЕС
Економіка
Фінанси
Авто
Tech
Енергетика
Біла економіка

ЖИТТЯ
Гроші
Зміни
Освіта
Суспільство

СПОРТ
Футбол
Баскетбол
Теніс
Бокс

STYLER
Люди
Тренди
Корисне
Смачно
Гороскопи

WAVE
Інсайдер
Стиль
Велнес
Культура
Подорожі
Смак
Зірки

РБК-УКРАЇНА UA | EN | RU

Про компанію
Редакційна політика і стандарти
Як стати нашим автором
Правила користування
Правова інформація
Політика конфіденційності
Контакти
Команда
Вакансії в РБК-Україна

Розмістити рекламу

Ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа — R40-05347 Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка порталу - https://www.rbc.ua.

Фотографії, зображення належать їх правовласникам. Всі фотографії на Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-релізи», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Promo», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компаній, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальність. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

© LLC «UBT MEDIA», 2006-2026.